

Wychodzi dwa razy dziennie, a goda. 12-tej w po-
łudnie i o godzinie 6-tej
wieczorem.

PRENUMERATA wyne-
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6, za jednorazowe
zaopatrzenie do domu do-
łącza się 40 hal., za dwa-
razowe 60 hal.

Na prowincji: miesię-
cznie kor. 2 hal. 76, kwar-
talnie kor. 8. W państwie

Niemieckim kwartalnie kor. 16; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za / nieopłacone nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisy redakcji nie zwraca
wrazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu. 40 hal. / Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Tel. Nr. 188

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowym „Głos Narodu“, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 65
Od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal. skład tabelaryczny, listowy. od wiersza 80 hal. za pierwszy raz
każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje w Lwowie S. Sokołowski, Pański
Hansmann, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Duker, M. Schalek, E. Braun, Kutscher & Schlerer, R. Moser, Friedl, w Berlinie F. J. E. Cos, w Budapeszcie.
J. Leopold, w Paryżu de Raczkowski 14 Cite de Treviso, F. Jones & Cie.

Nr. 89.

Kraków, sobota 22 lutego 1908 r.

Rok XVI.

Przed wyborami.

Wybory sejmowe rozpoczynają się we wtorek, w którym to dniu przystępują do urny wyborcy z kurii gmin wiejskich. Według wszelkiego prawdopodobieństwa będą to wybory spokojne na tle kompromisowym, i to jest ich najcharakterystyczniejszym i najbardziej dodatkiem znamieniem. Będzie to także zerwaniem z dotychczasowymi smutnymi tradycjami presji rządowo-konserwatywnej, która doprowadziła lud do niesłychanego rozgoryczenia, i stworzyła podatny grunt dla niskiej i niebezpiecznej chłopskiej demagogii, pozwalając na rozwielmożnienie stronnictwa, tak pod względem politycznym niedojrzałego jak ludowe.

Ale wybory do parlamentu i wynikająca stąd zmiana wpływów i rządów w Kole polskim — były wreszcie dla konserwatystów tą decydującą nauką, która ich zmusiła do zerwania z dotychczasową metodą i do uznania zasady wolnej woli ludu. Ponieważ liczba głosów uzyskanych przez ludowców wskazywała, że większość włościaństwa pozostaje pod komendą p. Stapińskiego i jego towarzyszy, konserwatyści nie cofnęli się przed zbliżeniem do partii ludowej, która ich dotychczas najgwałtowniej zwalczała. Nad wszelkie spodziewanie Stapiński okazał się gotowym do wszelkich ustępstw i kompromisów przyszedł do skutku bez żadnej trudności. O cenie jaką przywódca ludowców otrzymał za swoją zgodność, pisać nie będziemy; należy to bowiem do nowożytnej techniki politycznej, która wymaga nawet wielkich ofiar, gdy chodzi o osiągnięcie wielkich ogólnych celów. W danym wypadku takim celem kompromisu jest oczywiście nie wybór 3 lub 4 konserwatystów, ale wstąpienie ludowców do Koła polskiego, co położy koniec szkodliwemu rozłamowi, osłabiającemu niezmiernie nasze stanowisko w parlamencie wiedeńskim i wobec rządu. Zresztą, ten spokojny i prawidłowy przebieg wyborów, bez starościńskich nadutych, bez żandarmerji i sztuczek wyborczych, czasami dowcipnych, ale w następstwach zawsze szkodliwych, jest zdobyczą, której lekceważyć nie wolno. Radzilibyśmy tylko, aby neutralność starostw była zapewniona wszystkim kandydatom, nie tylko tym, których p. Stapiński wziął pod swoje skrzydła.

Polskie centrum ludowe oceniło ugodę zawartą pomiędzy konserwatystami i ludowcami wyłącznie z punktu widzenia interesów ogólnych i przekonane, że epoka konkurencyjnej walki o dusze i głosy ludu szczęśliwie przemija, ograniczyło się do postawienia kandyda-

tów w tych jedynie okręgach, gdzie posiada wpływy ugruntowane i gdzie znaczna większość włościan skupiła się pod jego sztandarem. Nie wątpimy też, że ci kandydaci osiągną mandaty zarówno dla ich osobistych zasług, jak i dla programu stronnictwa, do którego należą. Powtarzamy ich nazwiska i okręgi, w których stają.

Pow. krakowski: X Andrzej Szponder
pow. wielicki: Dr Franciszek Bujak
pow. bialski: p. Adolf Poniński
pow. żywiecki: p. Wojciech Szwed
pow. cieszanowski: p. Jan Marszałkiewicz
pow. nowo-sądecki: p. Stanisław Potoczek
pow. nowo-tarski X Kazimierz Rzeszódka
pow. tarnowski: X dr Zygmunt.

Wszyscy zwolennicy i przyjaciele polskiego centrum ludowego powinni poprzeć wymienionych kandydatów, i dopomóc im do zwycięstwa.

We wszystkich innych okręgach, centrowcy sami zadecydują, którym kandydatom należy oddać głosy. W każdym razie pierwszeństwo mieć powinni kandydaci zbliżeni do programu centrowego, których charakter i inteligencja dają gwarancje, że potrafią bronić w sejmie interesów ludu, stać będą bezwarunkowo na gruncie polskim i katolickim i popierać wszystkie usiłowania zmierzające do przeprowadzenia sprawiedliwej i rozumnej reformy ordynacji wyborczej.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że jednym z pierwszych zadań sejmu będzie załatwienie tej sprawy. Znajdujemy w tej mierze wiarygodne wskazówki w „Słowie“ warszawskim, które jak wiadomo, pozostaje w bliskich stosunkach z galicyjskimi konserwatystami i otrzymuje informacje z ich obozu.

Otóż w tym dzienniku czytamy między innymi:

„Ostatni raz odbywają się w Galicyi wybory kurjalne. Przyszły Sejm na pierwszym miejscu postawi reformę ordynacji wyborczej. Na wprowadzenie powszechnego i równego prawa głosowania do Sejmów krajowych nie godzi się rząd centralny, a prezydent ministrów br. Beck wyraźnie oznajmił, że takiej ordynacji nie udzieli sankcji. Nie mniej jednak reforma ordynacji wyborczej sejmowej jest już dziś koniecznością krajową, gdyż nie podobna dłużej utrzymywać kurji wyborczych, ani pośredności głosowania, ani jawności wyborów.

Wobec tej konieczności zadanie przyszłego Sejmu galicyjskiego jest z góry nakreślone: uchwalić reformę ordynacji wyborczej. Po uchwaleniu tej reformy Sejm zostanie rozwiązany i nowe wybory na podstawie nowego prawa przeprowadzone“.

Zgadza się najzupełniej z twierdzeniem konserwatywnego dziennika, że reforma ordynacji wyborczej jest „koniecznością krajową“, i że dalsze utrzymanie obecnych kurji jest niemożliwe. Należy też mieć nadzieję, że nowi posłowie zrozumieją swój obowiązek i sprawę reformy szczerze się zajmą. Byłoby bardzo smutnem, gdyby powtórzyło się opłakane widowisko z ubiegłej sesji, kiedy zaciekleść partyną udaremniła kompromis i gotowy już projekt reformy wyborczej obaliła.

Ruch wyborczy.

ŻYDZI KRAKOWSCY WOBEC WYBORÓW. Spór między „niezawisłymi a kahalnymi“ żydami o mandat Kazimierski zakończył się ustępstwem ostatnich. Donosi o tem „Tygodnik“ organ dra Grossa. Oczywiście kahalnicy zgodzili się na ustępstwo tylko na interwencję „mieszkańskiego komitetu przedwyborczego“ którego są sojusznikami. W ten sposób Kraków mógłby dostać dwóch żydów posłów, jednego z miasta, drugiego z Izby handlowej. Chrześcijaństwo zaś otrzymają trzy mandaty. Stosunek to tak uderzający, tak nieuzasadniony ani liczbą mieszkańców żydowskich, ani ich kulturą, ani stopniem uobywatelenia, że przywódcy „polskiej“ demokracji i polskiego „mieszkaństwa“ biorą na siebie ciężką odpowiedzialność za ten potworny rozdział mandatów. Byłby to wielki wstyd dla naszego mieszczaństwa, gdyby obie stolice Galicyi wybrały po dwóch posłów żydowskich, podczas gdy średnie miasta galicyjskie bronią się wedle siły przed żydowskimi kandydaturami, rozumiejąc ich niezmierną szkodliwość dla interesów narodowych i ekonomicznych chrześcijańskiej ludności. Jakiemi drogami chodzi polityka demokracji krakowskiej i lwowskiej? Czy może się z nią solidaryzować mieszczaństwo polskie w tych miastach?

„Tygodnik“ donosi, że pierwszym obowiązkiem posłów żydowskich w Sejmie będzie wprowadzenie w Galicyi proporcjonalności wyborów sejmowych. Żydzi nie kryją się więc, że zadają dla żydów jako całości specjalnych klauzul ustawowych, któreby mogły ich stanowisko jako żydów wzmocnić i wprost uprzywilejować w kraju. Czy to jest zgodne z frazeologią asymilatorów, że nie ma żydów tylko „Polacy“ moźeszowego wyznania? Jakie interesy odrębne może mieć pewna grupa „Polaków“.

Żydzi obecnie ujawniają wyraźniej swój stosunek do narodu polskiego. Już nie tylko syoniści, ale cała masa żydowska woła, że chce mieć osobną kurję i że jest całością odrębną i oczywiście społeczeństwu polskiemu obcą. Żydzi odsłaniają powoli przyłbicę, czują się już dość silnymi, aby wystąpić w swej rzeczywistej roli. Społeczeństwo polskie powinno na to wyzwanie odpowiedzieć już przy obecnych wyborach.

Co do żydów w Krakowie, sytuacja przedstawia się w sposób następujący.

Komitet demokratyczny oddał żydom jeden mandat do dyspozycji, proponując, aby co do osoby kandydata porozumieć się pomiędzy sobą. Cichem życzeniem komitetu było, aby żydzi zgodzili się na kandydaturę p. Sarego, który i w kołach chrześcijańskich posiada pewne sympatie. Tymczasem żydzi się pokłócili... wybuchła na nowo dawna rywalizacja pomiędzy kahałem a „niezawisłymi” i obie strony nie chcą w żaden sposób wzajemnie sobie ustąpić. Wreszcie po długich swarach i układach kahalnicy zrezygnowali żądając tylko od „niezawisłych”, aby przed stawili kandydata dla nich sympatycznego. Wówczas wysunięto złośliwie kandydaturę Fruehlinga, który jest nie tylko niezawisłym, ale także syonistą. Rozpatrzywszy się w sytuacji żydzi niby radykalni, grupujący się około dra Grossa, oświadczyli, że dra Fruehlinga niepodobna prze prowadzić, nawet na Kazimierzu. Znowu zatem rozpoczęły się targi, a chociaż sytuacja nie jest jeszcze wyjaśniona, tak jakoś wszystko się składa, że ostatecznie zabłyśnie na horyzoncie Kazimier sko stradomskim kandydatura najniezawisłej szego z niezawisłych... dra Adolfa Grossa.

Nie potrzebujemy dodawać, że wszystkie kombinacje są kupowaniem skóry z żywego niedźwiedzia, gdyż wyborcy chrześcijańscy nie przyjmą żadnego żydowskiego kandydata, choćby ich do tego wzywały wszystkie demokratyczne jerychońskie trąby...

W Krakowie wyłoniły się dotychczas następujące kandydatury: Prezydent m. dr. Leo, b. poseł Jan Fedorowicz, dr. Bandrowski, dr. Stanisławski, (który jednak podobno ustąpił) Daszyński, dr. Ignacy Landau, Sare, dr. Adolf Gross, dr. Fruehling i jeszcze kilku innych żydów minor gentium. Oprócz tego pojawi się zapewne lista prawicy która jednak dotychczas nie jest ustalona. Jak widzimy kandydatów mamy do zbytku i trudno ich będzie pomieścić w szczupłej

liczbie krakowskich posłów. Zwłaszcza, że pojawia się niezawodnie kandydatura samodzielne, które chociaż nie mają żadnych szans powiększając o inne zamieszanie i powodując rozbięcie głosów Słowem na razie panuje chaos, z którego wyłoni się dopiero w ostatnich dniach przed głosowaniem coś pozytywnego.

Jak wiadomo, podczas wyborów do parlamentu demokraci zjednali dla swych kandydatów głosy kolejarzy obietnicą, że obie demokracje poprą przy wyborach sejmowych kandydata kolejarzy krakowskich. Bez głosu kolejarzy nie zostałby wybranym dr. Petelencz. Obecnie kolejarze zamierzają przypomnieć się komitetom demokratycznym. Mają oni kandydata niezwykle uzdolnionego, a zwłaszcza popularnego wśród urzędników i podurzędników kolejowych dra Marjana Starzewskiego.

Tak kandydatura wyłoni się niezawodnie na zgromadzeniach przedwyborczych, - i komitety demokratyczne będą w niemałym kłopotcie, gdy im kolejarze przypomną zaciągnięte przez nich zobowiązania.

Nowi kandydaci ludowców. W ostatniej chwili postawił p. Stapiński kandydatów w kilku nieobsadzonych jeszcze okręgach wyborczych. Są to oczywiście postrunki na stracenie, ludowcy nie wyjdą z tych okręgów napewno. I tak w pow. białskim kandyduje Jan Gałuszka, wójt z Porąbki, w pow. lwowskim dr. Michał Grek, w pow. niżańskim Jan Bis, właściciel z Niska, w pow. wielickim Wiktor Skołyśzewski i w mieście Samborze Jan Ziemiański, gospodarz z Powodowy.

Niczego się nie nauczyli.

Zdawało się, że klęski, jakie Rosja poniosła na Dalekim Wschodzie, tak jaskrawo uwydatniły przyczynę tych nieszczęść, że pod tym względem nie może już być żadnych wątpliwości. Japonia, która przyjęła cywilizację i urządzenia europejskie, zwyciężyła olbrzymia rosyjskiego, który zasnął i zdemoralizował się w usiroju azjatycko-depotycznym. Skąd wniosek jasny i oczywisty: Rosja jeśli nie ma zejść do roli takich państw, jak Turcja lub Chiny, musi odrodzić się, pójść za ogólnym postępowaniem czasu, stać się państwem praworządnym, złożonym z wolnych obywateli, a nie z niewolników, kierowanych nieodpowiedzialną ręką czynowników — mandarynów. Absolutyzm w XX wieku jest przecie skandalicznym anachronizmem, a do czego on prowadzi, wskazują najwymowniej fakt, że na całym świecie nie licząc egzotycznych, półdzikich krajów, pozostały tylko dwa państwa absolutystyczne: Turcja i Chiny!

Tej oczywistej, a tak krwawo zdobytej na polach mandżurskich prawdy, rosyjskie koła reakcyjne nie chcą bynajmniej zrozumieć. Po stłumieniu rewolucji, dążą teraz do cofnięcia wszystkich zdobyczy wolnościowych, a na wytłumaczenie poniesionych klęsk, znalazły kożłów ofiarnych w postaci „obcoplemieńców”.

Znamiennym objawem tych dążeń jest kampania, jaką rozpoczął obecnie głośny publicysta rosyjski i filar „Now. Wrem.” p. Menszikov przeciw „inorodcom” wogóle a Polakom w szczególności. Nie dawno zamieścił on artykuł p. t. „Prawie zagraniczne ministerjum”, w którym wykazuje, że ministerjum spraw zagranicznych na 640 urzędników, 529 nosi nazwiska o brzmieniu cudzoziemskim, przeważnie niemieckim.

Wówczas hrabina ze wzruszeniem, coraz żywszym, w miarę, jak rozwijała wypadki z tych trzech dni, tak pełnych dla niej trosk i wzruszeń, opowiedziała staremu przyjacielowi widzenie się z agentem, wizytę w Neuilly i rozmowę z Armandem, z całą otwartością przedstawiając zachowanie się panny Andrimont tak wzruszające, to znów tak dumne i zręczną szczerość Armanda, zdawała sobie bowiem sprawę, iż potrafi umiejętnie wyzyskać prawdę.

Powiedziała mu o wszystkim: o piękności Lucyi o oryginalności jej i wdzięku, i jak łatwo byłoby, ażeby się w niej zakochał każdy mężczyzna. Wytłomaczyła mu, że niepodobna jej byłoby wymódz na Armandzie, ażeby się wyrzekł widywania z krewną, i lepsze już warunki przy ciągnięcia jej do siebie i dostarczenia jej rozrywek i przyjemności światowych, które mogłyby powściągnąć świeżo powstały kaprys. Ożywiała się i roznamietniała się dla swego planu piękna była tym zapale, z jakim bronić chciała zagrożonego szczęścia. Margrabia słuchał jej w milczeniu i wielką uwagę, bo kwestja ta wydała mu się ciekawą do rozwiązania.

Kiedy pani de Fontenay skończyła opowiadanie i objaśnienia, rzekł:

— Znałem niegdyś ojca tego dziewczęcia. O! już bardzo temu dawno! Byłem wtedy sekretarzem ambasady w Hadze, a pan Andrimont, wówczas kawaler, pędził życie bardzo hulaszcze. Pochodził z bardzo starej rodziny fabrykantów w Amsterdamie. Ojciec zostawił mu ogromny majątek i bardzo dobrze stojący dom handlowy. Przejadł fortunę a interes zrujnował. Odnaczał się niezwykłą siłą, wielką odwagą i hojnością. Wkrótce przy takim życiu, jakie prowadził, musiał przyjść do bankructwa.

Ciąg dalszy.

39)

Jerzy Ohnet.

Ostatnia miłość.

VI.

Nazajutrz zrana Armand pojechał do Neuilly, zostawiając Minę samą na samą margrabię de Villenoisy, który jadł z nimi śniadanie.

Od wyświadczenia usług potajemnych, dyplomata nic nie słyszał o hrabinie. Ciekawy dalszego ciągu tego romansu, przerwano dlań w najciekawszym miejscu, jak u sprytnych felietonistów, przyszedł dowiedzieć się sam o tem na co dawano mu czekać. Zastał Armanda z Miną w jaknajlepszej zgodzie, z oczyma spokojnymi i uśmiechem na ustach. Na pierwszy rzut oka nie nie znamionowało poważnego w harmonii małżeńskiej zamieszania, jakie zdawały się zapowiadać kroki, przedsięwzięte przez panią de Fontenay.

Obcy nie byłby nawet się domyślił tych nieporozumień, jakie powstały między mężem i żoną. Margrabiemu jednak nieskończone drożne szczegóły, prawie nie pochwytne, wskazywały trochę przymusu.

Pan de Villenoisy nabrał doświadczenia w swym zawodzie dyplomatycznym, że najprędzej można się dowiedzieć o tem, czego się chce, gdy się wprost nie pyta. Cierpliwie czekał więc, aż który z interesowanych zacznie się zwierzać. Szanse pod tym względem były równe tak co do hrabiego jak i hrabiny, gdyż oboje mieli dla niego jednakie zaufanie i przyjaźń. Ale przeznaczeniem było widocznie, że zwierzenia wyjdą dlań od pani de Fontenay, bo po śniadaniu, gdy się udali do salonu, hrabia wymówił się interesami, przeprosił grzecznie i znikł.

Zaledwie wyszedł za drzwi, Mina zmieniła postawę i, zbliżywszy się do starego przyjaciela:

— Bardzo źle postąpiłam z panem — rze-

kla. — Pan trudziłeś się dla oddania mi przysługi, a ja nawet panu nie podziękowałam.

Potrząsnął białą głową i odezwał się cierpkawym głosem:

— Daj spokój, moja droga, daj spokój, nie mi nie jesteś winna. Dalaś sposobność takiemu staremu, jak ja, być użytecznym lub miłym, dla tak czarującej kobiety, jak pani, jest to dla niego już łaską. Czy przynajmniej dobrze zrobiłem i czy pani byłaś zadowolona?

— Tak, jeżeli zadowoleniem jest zyskanie potwierdzenia podejrzeń, które pragnęłoby się zobaczyć urojonemi.

— Więc to, czego się pani obawiała, jest prawdą?

— Prawdą jest: człowiek pański natychmiast przyniósł mi dowody.

Margrabia przyrzucił oczy, ażeby tem lepiej przyjrzeć się hrabinie, której spokój, przy takim zwierzeniu, wydawał mu się w wielkiej sprzeczności z gwałtownością, jaką okazywała przed paru dniami. Widział ją bardzo spokojną. Wtedy, nie mogąc zrozumieć jej usposobienia, postanowił zapytać.

— Pani nie wydajesz mi się tem wzruszoną — rzekł — i wieszuję tego pani bardzo.

Mina potrząsnęła głową smutnie:

— Nie zasługuję na pańskie uznanie — rzekła — nie sądzę pan, ażeby miał dośroć mocy zapanować nad gniewem lub poskromić rozpacz, gdybym była musiała się gniewać lub rozpaczać. Jak na teraz wszystko się wytłomaczyło i przy pozorach niebezpiecznych niema nic złego. Ale pozostała jeszcze przyszłość i ona jest groźną.

— Ho! ho! Więc w tej chwili niebo się wypogodziło — wnioskował margrabia — W dali jednakże zbierają się czarne chmury... No, moja droga, zawsze to coś znaczy mieć czas przed sobą, dla przedsięwzięcia środków...

Trzeba tylko umieć je wykonać.

— Dlatego też pragnę pana prosić o radę. — Przedewszystkiem niech mi pani opowie, jak rzeczy stoją.

Gorsety

na miarę według najnowszych fasonów paryskich wykonuje w ciągu 8 godzin

paryska pracownia gorsetów

„FELICJA”

Kraków FLORYAŃSKA 2 (hotel Drezdeński, róg Rynku).

Gorsety

oryginalne francuskie w wielkim wyborze na składzie. — Zamówienia z prowincji uskutecznią się odwrotną pocztą. —

Przyjmuje gorsety do naprawy i czyszczenia.

ХАХХ

od najtańszych do najdroższych w wielkim wyborze na składzie. **ХАХХ**

To „odkrycie“ p. Mienszikowa bynajmniej nas nie dziwi, bo jest rzeczą od dawna wiadomą, że Rosja rządzi „istotno ruscy“ Niemcy, — Skalscy, Kaulbarscy, Meller-Zakmelscy i t. p.

Lista ministerjum spraw zagranicznych istotnie, jak pisze p. Mienszikow „kluje w oczy“. Oto wymowny spis jej nazwisk:

Benkendorf, Brovern de la Gardi, Adlerberg, Osten-Sacken, Ferzen, dwóch Meyendorffów, Hildebrandt, Taube, dwóch Goldsteinów, trzech Schillingów, Nolde, dwóch Korfów, dwóch Budbergów, Schlipenbach, Offenberga, Wolf, Sternberg, Bakshevdien, Gincburg i takich nazwisk przeszło 500 na 646 urzędników ministerjum. Jest to istotnie charakterystyczne, ale najzupełniej zgodne z polityką nacjonalistyczno-hakatystyczną, jakiej holdują „New. Wrem.“ i jego zwolennicy. To też p. Mienszikow, kontrolując ten fakt, niezbyt tem się smuci, pocieszając siebie i swoich przyjaciół, że „zruszczeni“ Niemcy, to najłepsi patrioci „rosyjscy“ i że Niemcy, jeśli komu służą, to służą uczniwie, i to prawie bez wyjątku.

Artykuł jego o „prawie zagranicznem ministerjum“ miał na celu jedynie posłużyć za wstęp do dalszych bardziej sensacyjnych „odkryć“. Nie długo na nie czekaliśmy. Pojawił się niebawem artykuł p. Mienszikowa p. t. „Polacy i Guszima“. Pod tym interesującym tytułem zawiera on tak niezwykle fałszywe i branie, że warto zapoznać się z nimi bliżej.

P. Mienszikow z całą powagą stara się udowodnić, że przyczyną klęsk rosyjskich nie byli ani Japończycy, ani sami Rosjanie, lecz tylko — Polacy. Oto jego wywody:

„Główną figurą w zarządzie artylerji był i dotychczas jest generał-major Brink, należący do narodowości polskiej. Można być naturalnie Polakiem i nawet Żydem, — ale czy można służyć obcemu mocarstwu, pokreślając do tego stopnia swe moralne względem niego odosobnienie? Kiedyś np. przychodzi do p. Brinka kolega, pułkownik rosyjski, i naprzeciw niego wybiega do przedpokoju chłopczyk, syn p. Brinka. Z gabinetu rozległo się polskie zapytanie ojca — kto tam? A chłopczyka również odpowiada po polsku: „psia krew, moskall!“ Pułkownik rosyjski polecił służącą, aby mu napowrót podała palto i wyszedł obu-

rzony. Kiedy mi opowiadał o tej scenie pułk. (obecnie dymisjonowany generał) aż wargi mu się trzęsły z oburzenia. I oto rząd nasz nie mógł wymyślić lepszego, jak powierzyć temu właśnie Polakowi, p. Brinkowi, najważniejszą, najbardziej odpowiedzialną, najbardziej tajną gałąź floty — artylerję ze wszystkimi jej sekretami.

„Patrzmy, jak stały sprawy przed wojną. Na czele morskiego technicznego komitetu artylerjijskiego stał wzmiankowany p. Brink. W komitecie utworzył on dwa nowe oddziały: bibliotekę kreślińską oraz statystyczny oddział tajny. Do kierowania obu oddziałami powołani zostali dwaj panowie „z wolnego najmu“ obaj Polacy. Głównymi artylerzystami portów morskich, czyli gospodarzami artylerji morskiej, byli: w Kronsztadzie — p. Szulc (Polak), w Sewastopolu — p. Sanocki (Polak), w Władywostoku — p. Sawicki (Polak), w Portcie Artura — p. Zajackowski (Polak). W głównym ognisku artylerji morskiej, w fabryce Obuchowskiej, gdzie przygotowywane są armaty, lawety, pociski i pancerze, zarządzali oddziałami: kowalskim p. Brink (Polak), brat wzmiankowanego wyżej p. Brinka; polerowania p. Budzeński (Polak); wypalania (najważniejsza operacja) p. Rzeszotarski (Polak), w dziale pocisków p. Romanowski (Polak), w dziale wież, p. Laskowicz (Polak) i ponadto jeszcze jeden członek zarządu p. Jacyno (Polak). Rosyjscy zaś członkowie tego „koła polskiego“ w zarządzie artylerji morskiej byli dopuszczani tylko o tyle, o ile odznaczali się dostateczną uległością.“

I tak dalej i dalej prowadzi p. Mienszikow swój akt oskarżenia, dochodząc stopniowo do głównej sprężyny „intrygi“ polskiej.

„W mieszkaniu jednego nieżyjącego już ministra — pisze — ożenionego z Polką, zbierało się dostojne towarzystwo polskie, organizujące te mianowania, przeważnie do artylerji morskiej i lądowej. Z pośród marynarzy, cieszyli się popularnością w tem kółku admirałowie Waliccy (jeden z nich był nauczycielem w szkole marynarki, drugi naczelnikiem sztabu portu kronsztackiego) z dygnitarzami zaś lądowych generałowie Majewski i Kamiński, pułkownik Paszkiewicz i trzeci brat Walickich artylerzysta polowy. Wyzyskując najrozmaitsze

stosunki, panowie Polacy odpychali Rosjan i wysuwali swoich rodaków. Dopiero po wojnie polonizacja artylerji morskiej nieco ustąpiła. Jedni z Polaków — np. p. Sawicki ustąpili z powodu podeszłego wieku; inni, jak p. Rudziński, usunięci zostali na mocy wyroku sądowego, inni zaś przyłapani zostali na kradzieżach, niektórzy wreszcie zmarli.

„Jakiemkolwiek mundurzy nosiliby Polacy — pisze dalej p. Mienszikow — jakkolwiek manifestowali swą lojalność, większość ich stanowiła zawsze oddzielne stowarzyszenie maleńkie „koło polskie“ w każdej instytucji, w każdym wydziale, gdzie pełnią służbę. Twierdził zawsze, że wśród wszystkich obcoziemców, a zwłaszcza wśród Niemców, spotkać można ludzi przywiązanych szczerze do Rosji, ale za nimi chowają się zwykle inni, obojętni dla obcego kraju, a byłoby ordynarnem głupstwem przypuszczać, że nie ma wcale zdradców, którzy celowo (!) wstąpili na służbę wrogiego państwa, aby szkodzić mu w samej organizacji rządowej.“

Nie podobna przytaczać w całości wszystkich bredni p. Mienszikowa, który w dalszym ciągu swego artykułu mówi o jakimś „katechizmie polskim“ z r. 1865 i powołuje się na osławione „cytaty z pism polskich“ sfrabrykowane przez wyrzuconego obecnie z Dumy istotno-ruskiego szpiega Prus-Schmidta.

Nie potrzeba również dodawać, że przytoczone przez p. Mienszikowa „fakty“ są najcyniczniejszym fałszem. Dość zaznaczyć, że niektórzy ze wspomnianych w jego artykule „Polaków“ jak n. p. Majowski i Paszkiewicz, są Rosjanami prawosławnymi. Wielu z nich jak n. p. Kamiński, zawdzięczało swą karierę tylko temu, iż poženili się z Rosjankami i wyrzekli się zupełnie polskości. Tych chyba trudno posądzić o walenrodzizm!

Budziński — o którym pisze p. Mienszikow — iż dostał dymisję z wyroku sądowego nie został wyrzucony ze służby lecz umarł.

Jaskrawym dowodem bezceremonjalności z jaką p. Mienszikow pisze swe kłamstwa jest jego „odkrycie“ co do jen. Zajackowskiego, Polaka. Mianowicie generał ten, któremu p. Mienszikow oddaje wszelkie pochwały, miał być wyrzucony ze służby przez „Koło polskie“ w

Paweł i Gaweł.

V.

Paweł. Pan hrabia napisał co następuje: „Polak uprawiający sztukę dla sztuki, jest w narodzie swoim dziwolągiem, a choćby był artystycznym geniuszem, naród go nie pojmie.“

Gaweł. I to ma być odpowiedzią na wszystkie pytania? Zdania krótkie i proste, nie zawierające nic nadzwyczajnego, a zwłaszcza groźnego dla twórczości artystycznej u nas.

Paweł. O naiwny krótkowidzu! W tych kilku wyrazach mieści się milion odpowiedzi na milion ważnych pytań. To miecz, rozcinający milion węzłów gordyjskich. To wyjaśnienie przeszłości, teraźniejszości i nieomylna przepowiednia przyszłości. To dla artystów i miłośników sztuk pięknych, brzmi równie groźnie, jak dantejski napis na bramach piekielnych: pożegnajcie się z wszelką nadzieją.

Gaweł. Coż za przesada! Płonne obawy! Pan hrabia pisze wyraźnie: „Polak, uprawiający sztukę dla sztuki jest dziwolągiem“. Niechaj nie uprawia dla sztuki...

Paweł. Ale dla regulowania cen kielbasy krakowskiej, jak przystoi na patriotę i porządnego obywatela.

Gaweł. Zaraz kielbasa! Przecież jest tyle innych...

Paweł. — Rodzajów wędliny, np. ogon wieprzowy a la panie kochanku.

Gaweł. Ależ nie! tyle innych rzeczy! Sztuka dla sztuki, to przecież hasło przebrzmiałe!

Paweł. Przebrzmiałe czy nie przebrzmiałe, tu nie o to chodzi. Najmędrsze hasło może być niemędrze zrozumiane i niemędrze stosowane. Panu hrabiemu wydarł się z piersi okrzyk, rozpierający piersi dwudziestu milionów kołtunów: nagwizdać na sztukę! Precz ze sztuką, która jest tylko artystem! Tolerować będziemy sztukę o tyle, o ile nam nie sięgnie powyżej brzuchów, jako dodatek, skromny dodatek, jako oliwę do śledzika pocztowego. — Artysta, który jest tylko artystą, który myśli tylko o sztuce, to dziwoląg, to narodził się złośliwa na cnotliwym, pulchnym ciecie narodu. Taką narodził się niszczyciel moralnymi i niemoralnymi sposobami. Nie da się wyciąć, to ją się „izoluje“ od przyływu soków, obwiązując mocno sznurkiem u podstawy. Musi ją licho wziąć. Nie! artysta nie powinien być tylko artystą, tworzącym jedynie to, co mu talent tworzyć nakazuje. Tak, jak mu talent tworzyć nakazuje. Artysta — u nas — powinien być przede wszystkim nie artystą; twórczość artystyczna ma być środkiem, a nie — broń Boże! — celem. Tyle nęcących zawodów! akuszer, niańka, freblówka, profesor moralności, agitator polityczny, hyjena wyborcza, policjant pieszy lub konny, błazen... czy ja wiem? Poproście pana hrabiego o spis dokładny. Wybór ogromny. Panowie artyści! decydujcie się! Ale tak dalej trwać nie może!

Niepoprawni! Czyż chcecie umierać w uporze, który właśnie dla was jest śmiercią? Precz z rozkoszą harmonijnego układania plam barwnych! Precz z krajobrazem, który — nędznik — do żadnego rodzaju „agitowania“ nagiąć się nie da. Precz z martwą naturą, nie (kołtunom) nie mówiącą, boć jest

martwą (Wyjątek może stanowić ludzako „trifonia“ bomba pilznera z dużą poledwizką, do powieszenia w „handelku“, a więc sztuka nie dla sztuki, lecz dla... zaostrenia apetytu, rzecz rozsądna, pochwały godna. Porządnie najedzony obywatel może porządnie radzić o ratowaniu ojczyzny). Wogóle precz ze wszystkim, z czego nie wyłazi, nie wypelza, nie wycieka, to wszystko, co właśnie nie jest artystyczną koniecznością. Ale pan hrabia zaleca przede wszystkim... politykę. Tak, tę ohydłą politykę, którą wszyscy u nas wciąż „robili“ i „robią“, która wszystko zatruwa, wszystko gnbi! Tylko ta literatura, ta krytyka, — pisze pan hrabia — która jest przesiąknięta polityką, która z polityki wyrosła i „robi“ politykę, jest dobra, ma rację bytu i jest przez naród akceptowana. Jeżeli dzieło sztuki nie jest hyjeną wyborczą, jeżeli nie przedstawia jakiegos fakt historycznego, oświeconego w pewien właściwy sposób (a „właściwych“ jest tyle, ile jest partij politycznych) — mówię o tendencji, a nie o oświeceniu malarskiem — powinno być przynajmniej... guwernantką „od“ moralności. Rysuj licho, maluj podle, ale ucz Wojtusia, by nie dłuhał w nosku.

Kto rozważy i zrozumie całą doniosłość wiekopomnych, jedrych, szczerych słów pana hrabiego, kto sobie uprzytomni tak zwaną historję sztuki u nas wczoraj i dzisiaj, ten zrozumie dla czego się działo to, co się działo, dla czego dzieje się to, co się dzieje, i dla czego nigdy inaczej dziać się nie będzie.

Klaczko był niezmiernie mądrym człowiekiem i niezmiernie mądrze ojczyznę kochającym. Klaczko powiedział przed laty, że sztu-

Jedwabie Henneberga

Seiden-Fabrikt, Henneberg, Zürich.

Destawoy dworu Jej. Ces. M. Cesarowej Niemieckiej.

Tylko prawdziwe, jeżeli wprost odemnie sprowadzone, czarne, białe i kolorowe, od 75 ct. do 11.35 złr. za metr, gładkie w pasy, w kratkę, wzorowane adamaszk. itd. Jedwabie adamasz. od 80 ct. do zł. 11.80 Jedwabie bal. od 75 ct. do zł. 12.35 Jedwab. batyst. naspodnics od zł. 11.25 Jedwabie ślub. od 85 ct. do zł. 11.35 do zł. 43.25 Jedwabie na bluzki od 75 centów do zł. 10.90. Fularowy drukow. od 75 ct. do zł. 3.70 sz. metr. Dalej jedwab volle, muszlin, tyftyk, Cameleon, Armure, Sirène, Orstallina, Ottomana, Suzah i t. d. franco i już oclone do domu. Wszory odwrotna. Parys do Szwajcarii 25 bał.

zarządzie marynarki, za to właśnie, iż bił się mężnie w wojnie rosyjsko-japońskiej jako pułkownik artylerji okrętowej i został dwukrotnie ranny. Otóż jen. Zajackowski ogłosił w „Kraju“ petersburskim, że musiał wystąpić z czynnej służby dla tej prostej przyczyny, iż skutkiem odniesionych ran nie może chodzić, przyczem nagrodzono go rangą i pensją jennalską.

Takimi bezczelnymi fałszami operuje wybitny przedstawiciel nacjonalizmu rosyjskiego! Wogóle cały artykuł p. Mienszikowa to objaw najzupełniejszej niepoprawności. Bo jeśli gdzie, to właśnie w rosyjskiej służbie wojennej, Polacy odsunęci są zupełnie od stanowisk bardziej wpływowych. Kilka, czy nawet kilkanaście nazwisk rzeczywiście polskich ginie w olbrzymim składzie marynarki rosyjskiej, która jak wiadomo liczy przeszło 100 samych admirałów!

Humerystyczne wywody p. Mienszikowa o „Polakach i Cusziniach“ świadczą jednak o fakcie bardzo poważnym i dla przyszłości Rosji wcale niepokojącym. Wskazują bowiem dobitnie, że w rosyjskich kołach, kierujących obecnie nawą państwową i reprezentujących urzędowy „patriotyzm“, chcą gwałtem, choćby za cenę najjaskrawszego nonsensu, zatrusować groźną przestrożę, jaką otrzymała Rosja na polach mandżurskich i pod Cuszimą. Oszukują samych siebie, lub też rzeczywiście są tak ślepi, że nawet hańba i krwawe ofiary pomiesionych klęsk niczego ich nie nauczyły...

KRONIKA.

**PRECZ Z TOWAREM PRUSKIM!
KUPUJCIE TYLKO U CHRZESCIJANI!**

Kraków dnia 22 lutego 1908 r.

— **Kalendarzyk kościelny:** Dziś w sobotę świąt św. Piotra w Ant. i Małgorzaty; jutro Mięsojarska, Piotra Damiana i Florentego wyznawcy; w poniedziałek Sergiusza męczennika i Modesta biskupa wyznawcy.

— **Kalendarzyk astronomiczny:** Wschód słońca rozpoczął się dziś o godz. 6 minut 40; zachód przypada o godz. 5. min. 6 długość dnia godz. 10 minut 26.

Kalendarzyk sobotni.

Dziś, dn. 22 lutego:

Teatr miejski: „Jeńcy“ i „Eirene.“
Stary Teatr: bal ogólny-akad.

ki w Polsce nie ma i nigdy nie będzie. Powiedział świętą prawdę. Bo u nas nie ma sztuki i nie będzie sztuki. Przyczyny Klaczko nie zrozumiał. Natomiast znalazł ją Wojciech Dzięduszycki w sercach, trzewiach i mózgach narodu.

Ten naród — jako całość — sztuki nie miał, nie ma, nie potrzebowal jej i nie potrzebuje.

Mieliśmy i mamy i mieć będziemy artystów. Ale artyści to jeszcze bynajmniej nie sztuka. To pojedyncze dzieła sztuki; to nie to, co by istnieć mogło, lecz to — co w strasznych, wrogich dla twórczości warunkach, powstać zdoła. A ileż rzeczy wogóle urodzić się, nawet jako pomysł, nie mógł Artyści, od czasu do czasu, zjawiać się i istnieć — chociażby nędznie — będą.

Ale by się zjawiała i zakwitła sztuka, potrzeba u całego narodu zrozumienia jej dostojności, potrzeba u całego narodu istnienia jej miłości i łaknienia, czci i opieki.

Szczesny Dotęga.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

So kół krak. bal chór robot.
Klub poczt. zabawa taneczna kostjum.
Eleuterja zabawa taneczna kostjum.
Ognisko nauczycieli zabawa taneczna.
„Gwiazda“ wieczór pomarańczowy.
„Dom robotniczy“ zabawa taneczna
Polsk. Zwiąż. zawod.

Collegium novum: posiedzenie krak. kola tow. nauczycieli szkół wyż., o godz. 6-tej wiecz.

Tow. tatrzańskie: Walne Zgrom. o godz. 5 po poł. w gabinecie geologicznym (św. Anny).

Teatr Kineton trzy przedstawienia kinematograficzne.

Cyrk Edison przedstawienie kinematograficzne.

Chromofotoskop (przy ul. Floryańskiej) Wycieczka do Tybetu.

— **NABOZENSTWA.** W kość. Braci Mniej. (OO. Reformatorów) rozpoczyna się w poniedz. Nowenna do św. Kazimierza, która się zakończy 40 godzinem nabożeństwem w dniach 2, 3 i 4 marca.

W kość. OO. Dominik. we wtorek o godz. 10 nabożeństwo żałobne z wigil. za duszę śp. Jana Skrzynieckiego generała wojsk polskich i jego tow. poległych w r. 1831.

— **BAL OGÓLNO AKAD.** urządzany w salach starego teatru d. 22 b.m. zapowiada się nadzwyczaj korzystnie dzięki tak popularnemu celowi, który spotkał się z poparciem w społeczeństwie. Opiekę nad balem przyjął raczyli J. W. Panie: Piotrowa Bienkowska, Stanisławowa Boczarowa, Eugen. Borzęcka, Tadeusz. Browiczowa, Alfredowa Brużkowska, Michał. Chylińska, Jan. Federowiczowa, Fran. Fierichowa, Jan. Götzwowa-Okocimska, Mar. Hupkowska, Wład. Jaworska, Waler. Klecka, Kaz. Kostanecka, Jul. Leowa, Kaz. Lubomirska, Win. Lepkowska, Jan. Łosiowa, Ant. Meissnerowa, Leon. Mańkowska, Kaz. Morawska, Jul. Nowakowa, Dom. Radziwiłłowa, Wład. Reissowa, Kaz. Rogóyska, Eus. Sanguszkowa, Mau. Steinsbergowa, Hen. Szarska, Stan. Szlachetkowska, Wład. Turska, Alek. Wiktoria, Józ. Winkowska, Kons. Wiszniewska, Stan. Wróblewska, Mar. Zdziechowska, Fryd. Zollowa i in. Komitet urzęduje od 4-6 po poł. ul. św. Anny l. 12 parter, a w dzień balu w kasie starego teatru.

— **REDUTA PRASY** będzie uwieńczeniem kulminacyjnym punktem tegorocznego tak ożywionego karnawału. Jest to próba wznowienia dawnych zabaw maskowych, które przez dłuższy czas miały wielkie powodzenie pośród publiczności, aż znowa przerodziły się w zabawy brutalne i wulgarne. Od wielu już lat nie było w Krakowie reduty i komitetu dziennikarski miał doskonały pomysł przypomniawac Krakowianom ten wyborny rodzaj zapustnej zabawy. Komitet postanowił, jak wiadomo, że panie muszą wystąpić albo w maskach i dominach, albo w kostjumach, albo mieć głowę stylowo uczesane (tête coiffée). Najpożądane są domina, one bowiem nadają reducie właściwy charakter, a pod ich osłoną mogą na szepanie z całą swobodą szeptać mężczyznom najostrzejsze złośliwości. Ponieważ incognito nie może być zdradzone, dowcip ma najszerze pole do popisu, — a nie wątpimy, że panie skorzystają ze sposobności, aby „panom stworzenia“ powiedzieć raz na prawdę co o nich myślą. Mężczyźni są już z góry zaniepokojeni tą perspektywą ujżenia swego zwierciadła, — ale z pokorą i reynacją poddają się swemu losowi, czekając na niechybny odwet...

W każdym razie będzie to ciekawy i wesoły (a może także smutny) pojedynek.

Bilety na galerję są już rozbrane. O za prośbienia, ewentualnie o wstępy należy się

zglaszać do redakcji dzienników „Głos Narodu“, „Czas“ i „M. Reforma“.

— **Z KARNAWAŁU.** W salach „Zjednoczenia“ (Rynek 17 II p.) odbędzie się dn. 20 b. m. w niedzielę trzecia zabawa taneczna. Początek o godz. 9 wieczór. Wstęp dla członków i wprowadzonych gości.

— **PRZYWROCENIE RUCHU KOLEJOWEGO.** Na szlaku Lwów-Janów kolei lokalnej Lwów-Janów podjęto napowrót ogólny ruch pociągów.

Na szlaku Kopyczyńce-Husiatyn i Stefanówka-Zaleszczyki podjęto napowrót ogólny ruch pociągów, zaś na szlaku Złoczów-Podwoleżyska podjęto ruch pociągów towarowych.

— **Z TEATRU MIEJSKIEGO.** „Betleem polskie“ grane będzie w niedzielę po południu po raz przedostatni w sezonie bieżącym. Wieczorem w niedzielę: „Eirene“ i „Jeńcy“. W poniedziałek ukażą się „Chmury“ Arystofanesa po raz szósty.

W środę dn. 26 b. m. rozpoczyna na scenie naszej szereg występów gościnnych p. Karol Adwentowicz, artysta teatru lwowskiego. Publiczność krakowska skorzysta niewątpliwie z tych wieczorów, by zapoznać się z talentem, jednym z najpoważniejszych, jakimi dziś rozporządza scena polska. Repertuar p. Adwentowicza obejmuje role bohaterskie i t. zw. amantów lirycznych, chociaż i w zakresie komedji utalentowany artysta stworzył nie jedną cenną rolę. Krytyka lwowska podnosi z uznaniem szereg kreacji p. Adwentowicza w sztukach Ibsena, zwłaszcza Oswalda w „Upiorach“, Lörbora w „Heddie Gabler“ i Rosmera w „Rosmersholmie“. We wszystkich tych rolach ukaże się p. Adwentowicz na scenie krakowskiej. Pierwszy występ w „Upiorach“.

— **SPRAWOZDANIE DELEGATA KOLEJARZY.** Dnia 25 lutego 1908 o godzinie 7 wieczorem złożył Edward Bielański, inspektor w sali Resursy urzędniczej w Krakowie ul. św. Jana l. 1 sprawozdanie z czynności swych jako delegat do centralnego wydziału komisji personalnej urzędników w Wiedniu.

O jak najliczniejsze przybycie celem wysłuchania tego sprawozdania uprasza wszystkich Kolegów, tak członków jak nieczłonków związku urzędników kolei państwowych w Galicji Wydział koła miejscowego związku urzędników kolei państwowych w Krakowie.

— **O TRZECI MOST NA WISLE.** Powtarzając się od kilku lat z każdą wiosną zapowiedzi rozpoczęcia budowy 3-go mostu na Wiśle, zniewoliły Towarzystwo obywatelskie w Podgórzu do zasięgnięcia wiadomości u źródła. W tych też dniach bawiła w Wiedniu deputacja z tego towarzystwa wysłana u Jego Eksc. ministra skarbu dra W. Korytowskiego i prezesa Koła polskiego dra S. Głabińskiego.

Na przedstawienie, złożone na piśmie w ręce ministra dra Korytowskiego, posła m. Podgórza, oświadczył tenże, że fundusz przeznaczony na ten cel znajduje się do dyspozycji i że, jeżeli tylko namiestnictwo przyspieszy ostateczne załatwienie planów, nie stoi nic na przeszkodzie, aby można w tym jeszcze roku do budowy mostu przystąpić. Również prezes Koła polskiego dr. S. Głabiński przyrzekł chętnie zająć się tą sprawą oraz przyobiecał poruszyć raz jeszcze sprawę rejonu fortecznych gniotąca od tylu lat miasto nasze. Obywatelstwo tutejsze żywi nadzieję, że starania mężów, skorych zawsze do niesienia ulgi mieszkańcom zostającym w tak przykrych warunkach, może w niedalekiej przyszłości pomyslnym skutkiem uwieńczone zostaną.

— **O RABUNEK 50.000 KORON.** Wobec przeciągnięcia się rozprawy sądowej przeciw Ziółce i Bartłomiejowi Wojdyle jeszcze i na dzień dzisiejszy, rozprawa przeciw Lichocię

Trwalsze od Wiedeńskich
UBRANIA GOTOWE

świeżo wyrobione przez
Krakowskich krawców

tylko w Związku kat. krawców

**Kraków, ulica Floryańska 7. (Tuż przy Rynku)
Lwów, plac Halicki 7. (Gdzie Centralna Kawiarnia).**

Frontowi odroczonej została do czwartku następnego tygodnia. Wstęp na salę rozpraw dostępnym będzie dla publiczności tylko za biletami, które otrzymywać można w prezydium sądu krajowego.

— **PODWÓJNE MORDERSTWO.** Rozprawa przeciw Feliksowi Ziółce i Bartłomiejowi Wojdyle, przeciągnięta się wczoraj do godziny 10 wieczorem, poczem, po wywodach i replikach prokuratora i obrońców została odroczonej.

Dziś o godzinie 9 rano resume przewodniczącego, a następnie około godz. 12 po południu werdykt i wyrok.

— **OPIECZĘTOWANIE BIURA „MACIERZY”.** Jak donoszą pisma warszawskie, do biura Macierzy szkolnej w Warszawie przybył komisarz centralnego cyrkułu z zawiadomieniem oberpolcymajstra, że z powodu ukończenia terminu, w którym zarząd główny miał zlikwidować działalność pomienionej instytucji otrzymał polecenie opieczętowania biura.

Wraz z komisarzem przybył pomocnik jego, pomocnik komisarza cyrkułu X i pucelnik rezerwy policyjnej z sześcioma urzędnikami, rewirowymi i policjantami.

Po dokonaniu szczegółowej rewizji w całym lokalu, biuro Macierzy szkółnej opieczętowano.

— **WYKRYCIE SPRAWCÓW NAPADU na POCZTĘ.** Pisma warszawskie donoszą z Lublina. W nocy wykryto i aresztowano sprawców napadu na pocztę w Strzeszowicach. Mają być winni: Józef Syska, poddany austriacki, agent jednego z towarzystw ubezpieczeń dalej — Ludwik Ciupa, kowal, Harasiak, właściciel zakładu kamieniarskiego i Zaremba, pomocnik maszynisty kolejowego. Ten ostatni zdołał zbiec. Znaleziono część pieniędzy oraz pieczęcie partyjne.

Delegacja austriacka.

WIEDEN. Na wczorajszym plenarnym posiedzeniu delegacji austriackiej, minister wojny Schönaich w dalszym ciągu swych wywodów omawiał obszernie sprawę wykształcenia żołnierzy i wskazał na konieczność szybszego ich kształcenia przy skróconym czasie służby. Minister oświadcza, że kara szpangi słupka została ograniczona zaledwie do kilku całkiem wyjątkowych wypadków. W sprawie harców, w ramach ustaw wojskowych czyni się co tylko jest możliwym. W sprawie odszkodowania za jazdę dla powołanych rezerwistów, rokowania są w toku. Urlopy podczas zniw zostaną w tym roku wprowadzone po odpowiednich próbach we wszystkich korpusach; jeżeli doświadczenia wypadną pomyślnie, to urlopy podczas zniw zostaną wprowadzone na stałe. Zarzutów z powodu zwłoki w zaprowadzeniu dwuletniej służby wojskowej nie można czynić zarządowi wojskowemu, który z pewnością pragnie, aby nowa ustawa wojskowa jak najrychlej przysłała do skutku i armia mogła się swobodnie rozwijać.

Następnie omawia sprawę bojkotu w Przemyslu i powiada że wszystkie zakazy zostały już w czerwcu zniesione, z wyjątkiem zakazu w ulicy Dobromilskiej 1. 73. Komenda korpusna donosi, że musi utrzymać ten zakaz, ponieważ także w ostatnich czasach zdarzyły się ekscesy, a bywające tam osoby nie są odpowiednim towarzystwem dla żołnierzy.

Następnie omawia minister sprawę języka pułkowego. W monarchii wielojęzycznej dokładna znajomość stosunków narodowościowych w pułkach jest konieczną przy przydzielaniu oficerów. Nie jest słusznym twier-

dzenie, jakoby każdy w pułku istniejący język pułkowy był także dla żołnierzy innej narodowości obowiązującym. O wiele ważniejszym jak język pułkowy jest język naukowy i o to właściwie chodzi. Chciałbym zwrócić uwagę, że przed dwoma czy trzema laty powstało oburzenie, gdy pułk Nr. 1 został przez ministerstwo wojny sklasyfikowany jako nie czysto niemiecki, ponieważ przeszło 20 proc. żołnierzy mówiło językiem czeskim lub polskim. Z powodu rozporządzenia pochodzącego jeszcze z roku 1872 było ministerstwo wojny zmuszone język polski i czeski uznać jako języki pułkowe. Zjawisko to się jeszcze nieraz powtórzy i zwracam na to uwagę, ponieważ ustawodawstwo szkolne, które przepięknie naukę w języku narodowym, a języka niemieckiego nie traktuje jako obowiązującego — czego wcale nie chce krytykować — wywołuje swoje skutki.

Omawiając program t. zw. „komitetu dziewięciu” oświadcza mowa, że o ile wie z gazet, zawiera on 8 punktów, z których niektóre są przeprowadzone, a mianowicie zarządzenia, odnoszące się do wykształcenia węgierskich oficerów dla węgierskich pułków, dalej postanowienia odnoszące się do węgierskiej korespondencji. Jeden punkt jest właściwie neutralny, ponieważ zawiera postanowienie, że program „komitetu dziewięciu” do Chorwacji się nie odnosi. Inne punkty nie zostały spełnione. Minister oświadcza ponownie, iż o rokowaniach co do wojskowych spraw nie wie; jednakże z gazet jako też z mów węgierskich delegatów zauważył, iż przygotowuje się ruch w kierunku rozwiązania kwestii wojskowej. Bez tego rodzaju rozwiązania armia naturalnie nie może czynić postępów. Minister zapewnia, że z pominięciem Austrii nie się nie stanie i sądzi, że należy wykluczyć wszelkie niespodzianki dla ustawodawczych czynników austriackich.

W końcu oświadcza minister, że jak długo on zajmuje to stanowisko, nie się nie stanie co by mogło naruszyć wojskową bitność i jednolitość armii i marynarki. Minister oświadcza, że delegacja z jego wywodów przekonała się, iż na jego stanowisku należy być optymistą, gdyż pesymista jako austriacko-węgierski minister wojny przyczyniałby się do zdemoralizowania armii (Z żywe oklaski.)

Następnie przemawiali delegaci Schreiner, Nemeš, bar. Hormuzaki, Zaworski i Drexel.

Refer. Kozłowski, żąda jak najsurowszych kar w wypadkach z nieczucia się nad żołnierzami. Mowa popiera żądanie w sprawie reformy prawa zażaleń i oświadcza, że używanie szpangi w najbardziej wyjątkowych wypadkach, powinno być dopuszczane. Polemizując z wywodami pos. Schuhmeyera zaznacza, że rezolucje wniesione przez niego zawierają 13 życzeń, które już dawno w delegacji podniesiono. Ubolewa, że rezolucji delegacji odpowiednio dotychczas nie uwzględniano. Przyjmuje jednakże z zadowoleniem do wiadomości zapewnienie ministra, że temu zażaleniu uczyni zadość.

Oświadcza się za zniesieniem przymusu pojedynków i żąda ścisłego zachowywania odpoczynku niedzielnego. Zdziwiły go wywody ministra co do komitetu. „Quod non est in actis, non est in mundo”. Mowa zaleca oszczędność, gdyż podwyższenie płac oficerów i żołdu żołnierzy, oraz polepszenie wiktów wymagać będą znacznych kosztów. — Dalej podnosi, że życzenia poruszone przez ludność rolniczą wymagają gorącego poparcia. Mowa wita z zadowoleniem oświadczenie ministra, że wyrobienie charakteru a nie tresura jest zadaniem wychowania wojskowego. Poleca w końcu przyjęcie budżetu.

Następnie po krótkiej dyskusji przyjęto ordynaryum ministerstwa wojny.

Przystąpiono do dyskusji nad propozycjami komisji regulaminowej w sprawie rewizji regulaminu i uchwalono, aby w przyszłości dla

interpelacji wystarczały 4 zamiast 6 podpisów. Dalej przyjęto rezolucję, wzywającą wspólny rząd, aby się porozumiał z obustronnymi rządami, w jaki sposób delegacja — prócz krótkich, co roku tylko raz odbywających się sesyj — mogłaby w ważnych wypadkach zaznaczyć swój wpływ na prowadzenie wspólnych spraw. — Cel ten możnaby osiągnąć w ten sposób, aby w obrębie dwóch okresów wyborczych odbywało się kilka sesyj, albo okresów posiedzeń delegacji, wybranej na rok jeden.

Na tem obrady zamknięto. Następne posiedzenie odbędzie się w poniedziałek po południu.

Telegramy.

KOMISJA BUDŻETOWA.

WIEDEN. Komisja budżetowa Izby posłów przyjęła wczoraj bez zmiany po dłuższej dyskusji „Rada państwa” przyjęto.

Pos. Kozłowski domaga się zaprowadzenia trybuny dla mówców, zali się na ciasnotę w parlamencie i żąda wybudowania osobnego gmachu dla Izby panów. Podnosi z uznaniem działalność stenografów parlamentarnych. Oświadcza się przeciwko wszelkiemu podwyższeniu dyet poselskich. Wyplacenia dyet ubiegłego lata nie było usprawiedliwione.

Pos. Głabiński wnosi rezolucję w sprawie ustawienia popiersia Apolinarego Jaworskiego w sal kolumnowej parlamentu.

Wszyscy mówcy następnie wskazywali również na ciasnotę ubikacyjną w gmachu parlamentu.

Posłowie Kłofacz i Mastalka domagali się protokółowania stenograficznego mów nieniemieckich, przeciwko czemu protestowali posłowie Malik i Sylwester.

Minister spraw wewnętrznych bar. Bienerth uznał słuszność skarg co do niedostateczności ubikacji w gmachu parlamentu. Rząd stara się, o ile stosunki na to zezwalają, zarządzić tym brakiem.

Prezydent Weisskirchner wskazuje na to, że nie tylko ubikacje Izby, ale także liczba służ jest niedostateczna. Podnosi konieczność usunięcia braku ubikacji, może przez budowę nowego gmachu dla Izby panów, przez co by także zyskał przemysł budowlany i artystyczny. Wskazuje na adaptacje, które przedsięwzięte zostały w sali, zwłaszcza na ponowne urządzenie trybuny dla referentów.

Po przemowie referenta, który zgodził się na rezolucję pos. Głabińskiego jako też posłów Mastalki i Sylwestra w sprawie ustawienia popiersia Jaworskiego, Riegera i Kaiserfelda, dzień „Rada państwa” przyjęto.

Następne posiedzenie odbędzie się we wtorek przed południem.

MOTYWA WYROKU w PROCESIE STOESSLA.

PETERSBURG. Zasądzenie generała Stoessla zostało uzasadnione tem, że Stoessel podał Port Artura zanim wszystkie środki dalszej obrony zostały wyczerpane, dalej ponieważ nie używał swej władzy urzędowej i dopuścił do wykroczeń przeciw dyscyplinie. Trybunał postawił jednakże wniosek o złagodzenie kary, ponieważ port oblegany był przez przeważające siły a twierdza pod wodzą Stesla broniła się z niesłychaną uporczywością i zadziwiła świat cały męstwem swojej załogi, dalej ponieważ Stoessel odparł kilka szturmów przy czem nieprzyjaciół ponosił ogromne strata-

MAGAZYN MEBLI

Szczepana Łojka

w Krakowie, ulica, Szpitalna 1. 34, naprzeciw teatru telefon Nr. 738.

W wielkim wyborze kompletne urządzenia pokoi sypialnych, jadalnych, salonów, itp. Sofy wszelkiego rodzaju materace, poduszki, kołdry, dywany, chodniki, portyery, firanki, kapy na łóżka, serwety na stoły i t. p.

ty, ponieważ Stoessel podczas całego oblężenia utrzymywał wśród obrońców ducha bohaterskiego i wziął udział w trzech kampaniach.

ARESztOWANIE TERRORYSTÓW.

PETERSBURG. Policja aresztowała wczoraj członków daleko rozgałęzionej grupy spiskowców i terrorystów, którzy rzekomo planowali zamachy na wysoko postawione osobistości. Aresztowań dokonano na głównych ulicach miasta. Pewna młoda kobieta podczas aresztowania zraniła policjanta strzałem z rewolweru. Kilku uwięzionych, między nimi także i Włosi, mieli bomby. Uwięzione kobiety miały bomby w zaręczawkach i za paskami. W ciągu nocy dokonano rewizji domowych, podczas których aresztowano kilka osób.

PETERSBURG. (Pet. Aj. tel) Ostatnimi dniami dowiedziała się policja, że socjaliści rewolucyoniści projektują zamachy na w. ks. Mikołaja na ministra sprawiedl. i na inne wysoko położone osobistości. Wykonanie zamachów było poruczone specjalnej organizacji bojowej. Jak stwierdzono, członkowie tej organizacji przebywali w pobliżu w. księcia i gmachu sprawiedliwości, że trzech z nich 19 bm. napróżno czekali na wyjazd ministra sprawiedliwości celem wykonania zamachu. Wczoraj przystąpiła policja do aresztowań i uwięziła 11 osób w tem 5 kobiet należących do organizacji; u niektórych z uwięzionych znaleziono broń, materiały wybuchowe i dwa uniformy policyjne.

ROSJA I TURCJA.

PETERSBURG. Rozpowszechnione w prasie wiadomości, iż Rosja a także i Turcja czynią przygotowania wojenne, dały powód do alarmujących pogłosek o bliskim starciu obu mocarstw. Petersburska agencja telegr. upoważniona jest donieść, że wiadomości o części mobilizacji wojska rosyjskiego i o transporcie wojska na południe i o koncentracji w Transkaukazie są z gruntu fałszywe. Rosja żadnych nadzwyczajnych zarządzeń wojskowych na granicy tureckiej nie poczyniła. Co się tyczy Turcji, to jak agencja petersburskiej z autentycznego źródła jest wiadomem, ogłoszone przez austriackie biuro korespondencyjne dementi co do jej rzekomych przygotowań wojennych na granicy rosyjskiej, rząd turecki z własnego popędu oficjalnie potwierdził. Ambasador turecki w Petersburgu oświadczył z polecenia swego rządu rządowi rosyjskiemu ministrowi spraw zagranic., że Turcja poczyniła je wyłącznie celem bezpieczeństwa na granicy turecko-serbskiej, ponieważ w okolicach serbskich graniczących z Turcją wśród kurdów panuje wzburzenie. Ambasador turecki oświadczył dalej, że w okrogu graniczącym z Kaukazem żadnych nie czyniono przygotowań wojennych. Z tego wynika, że przypuszczenia o ewentualnem zbrojnym starciu między Rosją a Turcją nie mają żadnej podstawy.

PARLAMENT WŁOSKI.

RZYM. Izba deputowanych obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad wnioskiem dep. Bizolatiego w sprawie zniesienia nauki religii w szkołach ludowych.

Na końcu posiedzenia dep. Barzilay chciał uzasadnić swój wniosek w sprawie polityki bakkańskiej.

Minister spraw zewnętrznych Tittoni oświadczył, że zgadza się na dyskusję, jednakże zastrzega sobie oznaczenie jej terminu.

Z DUMY.

PETERSBURG. Na wczoraj odbytem posiedzeniu Dumy ponownie wybrano wiceprezesa bar. Mayendorffa 273 głosami przeciw 35.

Następnie Duma przyjęła kilka mniejszych ustaw, poczem obradowała nad przedłożeniem wnioskiem przez 180 posłów w sprawie wsparcia dla osób, które poniosły szkodę z powodu aktów terrorystycznych.

Referent hr. Bobrinskiy wskazał na wielką ilość ofiar wierności dla cara. Przypomnił pierwszą i drugą Dumę, która z wyjątkiem kilku osób nie potępiła aktów terrorystycznych i podniósł, że w tym kierunku nastąpił korzystny zwrot. (Burliwe oklaski w centrum i na prawicy).

Towarzysz ministra spraw wewnętrznych Makarow powitał w dłuższej mowie z wielkim zadowoleniem wniesienie tej ustawy jako auto-

rytatywne potępienie rewolucji i jako dowód zwrotu świadomości narodowej, oraz przyrzekł poparcie rządu.

Z OSTATNIEJ CHWILI.

W procesie o podwójne morderstwo, sędziowie przysięgli zaprzeczyli pytanie w kierunku morderstwa, dokonanego przez Feliksa Ziółkę na osobach przyrodniego brata Tadeusza i macochy Katarzyny natomiast 12 Rosami zatwierdzili pytanie w kierunku zbrodni zabójstwa.

Co do oskarżonego Wojdyły przysięgli jedno głosem zaprzeczyli wszystkie pytania.

Na podstawie tego werdyktu, trybunał wydał wyrok, skazujący Feliksa Ziółkę na 12 lat ciężkiego więzienia. Wojdyłę uwolniono.

KURSA WIEDENSKIE.

Wiedeń, dnia 21. II. 1908

	k. h.		k. h.
Akc. au. Z. kred.	689 75	Gal. karp. Tow. naft.	518 —
Węg. sakl. kred.	773 —	Oblig. węg. indemia.	95 —
Anglobanku	808 75	Renta majowa	97 75
Unionbanku	546 —	Austr. renta kor.	97 70
Länderbanku	417 50	Węg.	94 05
Bankvereinu	535 50	56 l. listy t. kr. ziem.	94 60
Bedenkredit	1063 —	4 1/2% " Banku h.	94 75
Gal. Banku hipot.	366 —	4 1/2% " " "	99 85
Kolei państw.	670 75	5 1/2% " " "	110 50
" połudn.	143 —	4 1/2% " " kraj.	94 75
" Elbethal	424 —	4 1/2% " " "	100 35
" Północnej	530 —	4 1/2% Gal. Obl. prop.	98 40
" Czeruiow.	—	4 1/2% Gal. poz. k. s 189	96 75
Alpiny	683 —	4 1/2% Poz. m. Lwowa	95 —
Rima Muranyi	532 —	Losy tureckie	186 —
Prask. Tow. żelaz.	2549 —	Marki	117 66
Fabryka broni	518 50	Ruble	251 50
Tureckie tyton.	414 —	Rosyjskie pap.	91 30

Ceny targowe z dnia 21 lutego b. r.

	sa 100 klg.	od	do
Pszenica biała		28.00	28.20
" czerwona i 16/ta		22.60	23.20
" węgierska		24.00	24.40
Żyto krajowe		19.00	20.80
" węgierskie		21.60	22.80
Jęczmień na krupy		15.20	15.70
" browarny		—	—
" słowacki		—	—
" na paszę		13.20	13.60
Oswies z opłatą akcy		15.30	15.90
Proso		14.00	15.50
Jagły		24.00	26.00
Tatarska		17.20	18.60
Kukurydza		15.30	15.90
Groch		22.00	23.00
Fasola		16.50	18.00
Wyka		14.60	16.00
Rzepak zimowy		32.00	33.00
Koniczyna nasienna czerwona		150.00	190.00
" biała		54.00	72.00
Tymotka		—	—
Esparsetta		20.00	20.00
Soczewica		5.80	7.00
Siłoma		7.20	8.00
Siano		9.20	10.00
Koniczyna pastewna		4.20	4.80
Ziemniaki		8.00	9.60
Jaja		1 kg.	2.50
Masło		1 hl.	210.00
Spirytus na 95° Tralesa		1 hl.	170.00
" " 75° "		1 hl.	—

NADESŁANE.

Emulysa SCOTT'A

wywiera nadzwyczaj wzmacniający wpływ na cały organizm, lecz i wzmacnia płuca. Kaszel i zanieżenia jakkolwiekby one były zastarzałe i uporczywe, zwalczane bywają szybko emulysą SCOTT'A. Nawet suchotnikom sprawa ulgę

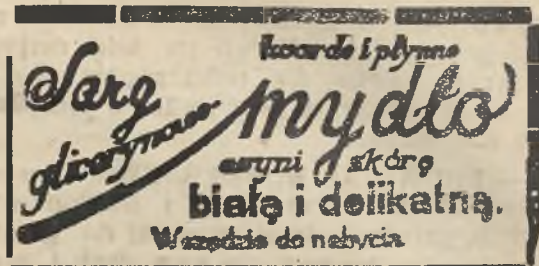
Emulysa SCOTT'A

a przy wczesnem rozpoczęciu kuracji, przypuszczalnie jest często nawet zupełne i trwałe uzdrowienie

Przed. tylko z tym znakiem rybaka, gwarantujemy wyciebr Scott'a

Cena oryg. flaszki 2 K. 50 h.

Do nabycia we wszystkich aptekach

Przy katarach krtani, płuc i t. d. skutki zżywanych wewnętrznie lekarstw zależne są przede wszystkim od tego — ażeby wprowadzone w dostatecznej ilości w organizm, nie opuszczały go niespożytkowane. Przy leczeniu zatem wyżej wspomnianych chorób jest wielką zasługą „Siroliny Roche“ że znajdujący się w niej preparat kreozotu przechodzi w organizm w ilości 70 proc. — w czem przewyższa znacznie wszystkie inne tego rodzaju środki. „Sirolina Roche“ odznacza się nadto przyjemnym smakiem, zupełną nieszkodliwością, zmniejsza prędko flegmę towarzyszącą kaszlowi, podnosi apetyt i zapobiega chudnięciu; powinna być zatem zalecana wszystkim piersiowo chorym.

ZAWIADOMIENIE.

Derki na konie do nakrywania powozów lanelowe po Kor. 3., — 360, — 4, — 5. — Derki i koce wełniane włosienicowe po Kor. 6 7, — 8. — 10, do 20 — za sztukę, do nabycia w Tkalni Antoniego Baruta pod opieką św. Józefa w Korczyni, koło Kresna. Wymiana dozwolona.

„AURORA”

KASA POSAGOWA LWÓW — PODWALE 7
Zawiadamiamy p. t. członków, że w miesiącu lutym 1908 r. wypłaciliśmy następujące posagi: w I oddziale: 167 Andruszko, 168 Bruchze Lwowa 169 Piszczek Stanisławów, 170 Nunnberg - Kałusz. W II oddziale: 171 Bruch, 172 Strańska - zo Lwowa, 173 Skrzyszowska, 174 Lewiński z Krakowa, 175 Piszczek - Stanisławów 176 Eichler-Stulpikany. Z III oddziału: 177 Eichler Stulpikany, 178 Nowińska z Niepołomic, 179 Geller, 180 Dörfler - z Kołomyi, 181 Skrzyszowska, 182 Lewiński - Kraków, 183 Dron - Winniki, 184 Piszczek - Stanisławów.

W ciągu 22 miesięcy założenia instytucji wypłaciliśmy 184 posagów za K. 75.000. Zastępcy poszukiwani.

Zarząd.

ZAKŁAD dentystyczny
W. LIPOŃSKIEGO
PRZEMIESIONY
NA ULICĘ FLORYANSKĄ L. 13
nad sklepem firmy Skórczewski i Polakiewicz
Otwarty od godz. 9-12 i od 2-6, w niedz. od 9-12

WSZYSTKICH KASZLĄCYCH zwracamy uwagę na ogłoszenie o Thymomelu Scillae często przez lekarzy ordynowanym jako skutecznym

Żołądek jest organem trawiącym i czyszczącym. Ażeby te dwie funkcje mógł prawidłowo wykonywać, jest wskazaniem, ażeby tak w jednym jak i w drugim kierunku nie był zmuszony do nadmiernej pracy, — przeciwnie, trzeba mu te czynności ułatwić. Dokonał, do tego celu szczególnie nadającym się środku, jest balsam dra Rosa, z apteki B. Fragnera c. k. dostawcy dworu w Pradze. Jest to środek pobudzający trawienie i bezboleśnie odprowadzający. Do nabycia również w tutejszych aptekach.

Pijcie przed wyjściem
uznany za środek ochronny

przeciw INFLUENZIE
cieszący się najlepszą sławą **Koniak**

Gróf Keglevich Istvánntd.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny dr. Antoni Beaupre. Drukarnia „Głosu Narodu“ w Krakowie pod zarządem Stanisława Tomaszewskiego.

PRZEWODNIK ADRESOWY

firm chrześcijańskich Galicyi i Śląska

które okolica winna popierać.

Alwernia, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Babice p. Alwernia, Handle tow. mieszanych
KÓŁKO ROLNICZE.

Biała, Restauracje:
JOZEF CZAPLICKI.

Bielsko,
K. KLIMCZAK.

Bochnia,
TOWARZYSTWO ZALICZKOWE.

Buczkowice, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Chrzanów,
Handle tow. mieszanych
FRANCISZEK WACŁAWEK.

Ciężkowice, Apteki:
MARCIN KONIECZNY.

Czortków, Finansowe instytucje
BANK ZALICZKOWY.

Dębica, Fryzyerzy:
FRANCISZEK NOWAK.

Masarze:
M. WAŁASZKIEWICZ.

Dębowiec, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Dobrzechów, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Gać p. Markowa, Handle tow. mieszanych:
KÓŁKO ROLNICZE.

Gawłuszowice, Handle tow. mieszanych:
KOPYCIŃSKI JAN.

Głogoszów p. Mogilany, Handle tow. miesz.:
KÓŁKO ROLNICZE.

Gorzyce, Handle tow. mieszanych:
BRZYMAŁA ADAM.

Jasło, Budowniczości:
JAN RYBAK.

Fryzyerzy:
LEON WŁADYSŁAW WIKTOR.

Zegarmistrze:
STEFAN OLSZEWSKI

Kleczka górna, Handle tow. mieszanych.
KÓŁKO ROLNICZE.

Kraków

Agencje:
AGENCJA HANDLOWO-TECHNICZNA INŻ.
CZARNOWSKI EDMUND Lubiec 1. 2.

Apteki:
WISNIEWSKI KONST., Floryańska 1. 15.

Apteczne składy:
MANAK J., Szewska 1. 5.

Banki i instytucje finansowe:
BANK GALICYJSKI dla handlu i przemysłu
Rynek 1. 25.

WILIA C. K. UPRZ. GAL. AKC. BANKU
HIPOTECZNEGO. Rynek 21.
BANK ZIEMSKI Rynek 1. 25.

Blacharskie pracownie:
KUCZYŃSKI Feliks, Krzywa 1. 6.

Blawatnych towarów handle:
MEUWERT JOZEF, Sukiennice 1. 1.
MIESIOŁOWSKI, K. Sukiennice 1. 24—25.

Bronzownicy:
KOPACZYŃSKI, Floryańska 1. 47.

Cukiernie:
MAJEWSKI ZYGMUNT, Karmelicka 1. 7.
MASECKI ADAM, Długa 10.

Elektrotechniczne Zakłady:
KLECZEWSKI T., Jagiellońska 9.

Farb Perfum i art. sportowych składy:
REIM i Sp., Rynek 1. 37.

Fotograficzne Zakłady:
MIEN KLEMENTYNA, Kolejowa 11.

Fryzyerzy:
KOWALSKI HENRYK, Długa 4.

Galanteryjnych Tow. i zabawek handle:
CYPRIAN SZCZURKOWSKI, Grodzka 2.

Kamieniarsko-rzeźbiarskie prac.:
FISCHER MARYA, Rakowicka 14.
PODGORSKI JAKÓB, Półwie Zwierzyn. Ko-
ściuszki 1. 59.

Kawiarnie drugorzędne:
KOZIARSKA M., Rynek Kleparski 1. 8.
SPYTKOWSKA MARYA, Mały rynek 1. 6.

Kolonialne handle i restauracje:
AKSMANN L., Floryańska 1. 31.
HAWELKA ANTONI, Rynek gł. 1. 35.
KU-MIERCZYK J., Anny 1. 2.

Kolonialne handle:
RYGLICKI ADOLF, Mały Rynek 1. 7.

Krawieckie zakłady damskie:
NIŻYŃSKA ANTON., Grodzka 1. 39.

Krawieckie zakłady męskie:
MAJERAN LEONARD, Floryańska 44, 1 p.
WĘGLARSKI TADEUSZ, Rynek 1. 43, A. B.

Lamp Składy:
SKLEP GAZOWNI MIEJSKIEJ, Pl. Szczepański 1

Lecznice Zakłady:
ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY D-ra Chlumsky'ego
doc. uniw. Jagiell., Rynek Klep. 1. 12.

Nauczycielskie biura:
BIURO STOWARZYSZENIA NAUCZYCIELEK
Karmelicka 1. 36.

BIURO KONCES. przez Nam. Stefani Łapczów
z Trembeckich Zwilling, św. Jana 1. 2, 1 p.

Maki i kaszy składy:
RUTKOWSKI, Szczepańska 1. 11.

Masarze:
SATALECKI WINCENTY, Floryańska 18.

BIALIK JOZEF, Floryańska 1. 51. Filie Szpi-
talna 17, pl. Maryacki 2.

Medalików Fabryki:
EMANUEL od św. Józefa **SZERSZENIEWICZ**,
św. Krzyża 1. 13.

Mleczarnie:
DOBRYŃSKIEJ E., Sławkowska 1. 12.
MLECZARNIA DÓBR ŁUCZANOWICZ, Pod-
wale 1. 6.

Miodosytnie:
ROBACKI K., Sławkowska 1. 26.

Piekarnie:
KRĘCINA JAN, pl. Matejki 1. 9.

Platerowanych wyrobów składy:
JARRA MARCIN, Sukiennice 1. 1.

Powozów składy:
CYRANKIEWICZ STANISŁAW, Sławkowska 32

Służby wszelkiej kategorii biura:
ROZALIA KRASSUSKA, Jagiellońska 6.

Studniarze:
ALBIŃSKI STANISŁAW, Zwierzyniec 1. 33 (na-
przeciw Kłasztorn).

Restauracje:
WÓJCIK PAULINA, Sienna 1. 6.

Rolet i Żaluzji Fabryka:
PĘDZIWIATR WŁADYSŁAW, Zwierzyn. 1. 3.

Rzeźnicy:
BĘDZIKIEWICZ TOMASZ, Bracka 4.

Ryb handle:
ERAZM BROCKOWSKI, Rybaki 2.

Szczotkarze:
BOJARSKI WINCENTY, Floryańska 15.

Wina Składy:
FEDEROWICZ J., Szczepańska 3.

Witrażów fabryka:
ZELEŃSKI STANISŁAW, Swoboda 2.

Krosno, Tkackich wyrobów Fabryki:
TKALNIA MECHANICZNA „KROSNO“

Restauracje:
TANIA KUCHNIA.

Krościenko nad Dunajcem
Handel towarów mieszanych:
ANTONI WÓJCIK.

Krynica, Apteki:
NITRIBIT HENRYK

Leżajsk,
Apteki:
KIAS HENRYK.

Limanowa, Handle tow. mieszanych:
KALENDKIEWICZ K.

Lwów, Agencje dziennik. i biura ogłoszeń:
SOKOŁOWSKI PASAŻ HAUSMANA.

Lwów 15 Sygnowka
Fabryka makaronów „Bronisława“
BRONISŁAWY z Russockich Kasparkowej.

Lutynia niem., Handle tow. miesz.
KÓŁKO ROLNICZE.

Zańcut, Tkackich wyrobów Fabryki:
AKC. TOW. DLA WYROB. TKACK. i SUKIEN.

Majdan Zbydniowski, Handle tow. miesz.
KÓŁKO ROLNICZE.

Mielec, Handle tow. mieszanych:
DEBICKI Antoni.
ŁOJCZYK J.

Myślenice, Fryzyerzy:
SZLACHTOWA A.

Nowy Sącz, Kamieniarskie Pracownie:
DUŻNIAK JAN, ul. Długosza.

Piekarnie:
SEKUŁOWICZ K., Sobieskiego 330.

Nowy Targ, Cukiernie:
HUBICKI M.

Okocim, Browar:
GÖTZA JANA OKOCIMSKIEGO.

Opawa, Kawiarnie:
RAJDA FRANCISZEK.

Przemysł, Finansowe Instytucje:
TOW. KASY ZALICZKOWEJ RZEMIEŚLNI-
CTWA i CZEJ i ROLNIK.

Radłów, Apteki:
KOZICKI ZYGMUNT.

Rudawa k. Krakowa, Handle tow. miesz.:
KÓŁKO ROLNICZE.

Rzeszów, Malarze:
MICHAŁ WYWIÓRSKI, ul. Średnia 619.
Restauracje:

INGŁOD
Sokolniki p. Nadbrzezie, Handle tow. miesz.
KÓŁKO ROLNICZE.

Stary Sącz, Szewskie wyroby:
KRAJOWA SZKOŁA SZEWSKA.

Stróża, Restauracje:
LANGOWA DWORZEC.

Wadowice, Finansowe instytucje:
POW. KASA OSZCZĘDNOŚCI.

Kolonialne handle:
KANTOREK IGNACY.

Szewskie pracownie:
ZOFIA SUKNAROWSKA, ul. Cicha 264 (kawa-
larnia w Andrychowie).

Restauracje:
SZCZYPKA J.

Wieliczka, Cukiernie:
PALMOWSKI A.

Tarnów, Księgarnie:
PISZ JÓZEF.

Tenczynek, Browar:
TOWARZYSTWO AKCYJNE.

Tłuszcz k. Rzesz., Handle tow. miesz.:
KÓŁKO ROLNICZE.

Zakopane, Fryzyerzy:
BOROWSKI.

Lecznice Zakłady:
SANATORIUM DLA PIERSIOWO CHORYCH
D-ra DEUSKIEGO.

ZAKŁAD WODOLECZNICZY D-ra CHRAMCA.
Masarze:

GALICA JÓZEF.
Restauracje:

KUCHNIA LUDOWA.
Zbaraż, Eksport miodu:

PASIEKA Eug. BILIŃSKIEGO.

Zegiestów
ZAKŁAD ZDROJOWO-KAPIELOWY.

Zmigrod, Finansowe instytucje:
TOWARZYSTWO ZALICZKOWE.

Zółkiew, Rzeźbiarskie pracownie:
JÓZEF ŁASKO rzeźba kościelna i salona

Pocztą, tel.
i stacją kolei.
Unterthemenau

Pracownia
przełoty
5000 wagonów.

Unterthemenanska Fabryka wyrobów glinianych księcia Jana von Flechtenstein Unterthemenau przy Sundenburgu

Poleca:

Płyty klienkierowe różnych gatunków wytrzy-
całości na trolej, dla dworców kol., mie-
szarni, stajni, podwórów i t. d. dalej płyty mo-
sajkowe w tysięcznych wzorach od najskro-
mniejszych do najbogatszych (Produkcja ro-
czna 15 milionów płyt) dla kościołów, szkół, fa-
bryk etc., płowienie gładzone rury kamionko-
we, wkłady do kominków, rury remizowe, cegły klin-
kerowe (prasowane na sucha o najwyższej wy-
trzymałości do budowy filarów, prasowane na-
wilgotno do budowy kanałów) płyty ściennic
do fasad, cegły gładzone do fasad, dachówkę we
wszystkich gatunkach czerwoną i glazurowa-
ną, rury do drenowania, kafle do palenisk.

Ilustrowane cenniki gratis i franko.
- Liczba zajętych robotników 700. -

OBRAZY olejne i rodzajowe

po cenach bardzo niskich. — E. LEICHT, Kraków, ul. Piłarska
przy bramie Floryańskiej, poleca wielki wybór ram własnego
wyrobu — Najtarsza firma w tym zawodzie założona w 1866 r

Uznane za najlepsze

Siewniki nowo ule-
pszonych systemu try-
bikowego „Agrikola”
Stalowe pługi, Bo-
ny, Walke, Kosiarki do
trawy, koniczyny, Zim-
niarki do zboża,
Roztrzaskacze siana, Gra-
biarki do siana i zboża.
Prasy słomy i siana
Tłocznie do owoców
winogron, Hydrauliczne
prasy, Gniotowniki do
winogron, obrywacze
winogron, Młynki do
cięcia słomy, siłnice do
cięcia słomy i innych
roślin, Przyrządy do suszenia
owoców i jarzyn. **MŁOCARNIE**
z patent. łożyskami wałeczkowymi
samosmarującymi się do ruchu
ręcznego, kieratowego i motorowego,
Kieraty poruszane siłą zwierząt po-
ciągowych, **Młynki** do czyszczenia
zboża, Tricury, Łuskiaczki kukurydzy,
Sieciarnie z pat. łożyskami wałeczkowymi
i samosmarującymi się —
najlepszy chód, **Krajacze buraków**,
Rótowniki, **Kociółki** do
parzenia, Oszczędnościowe piece
kociolkowe, **Obrotowe pompy** do
gnojówki i wszystkie inne maszyny
rolnicze najnowszej konstrukcji
edynowanej nagrodami, wyra-
biają i dostarczają. **Ph. Mayfarth i Ska.**
fabryki maszyn roln. odle-
wają i dostarczają. **Wiedeń 21, Taborstrasse 71.**
1050 robotników.
Oznaczeni więcej niż 600 złotymi,
srebrnymi medalami etc.
bazerna ilustr. katalogi bezplatnie. Zastępcy i
odsprzedawcy poszukiwani

KSIEGARNIA GEBETHNERA i S-ki

W KRAKOWIE
otrzymała na skład główny dzieło

Dra Leopolda Caro, adwokata w Krakowie
pod tytułem:

Studia Społeczne

w 8-cie, str. 404.

Treści: Sprawa indemnizacyjna. — W sprawie
parcelacji. — Książki robotnicze. — Bank wło-
ściański. — Lichwa na wsi. — Reforma kredytu
włościańskiego. — Ulgi legalizacyjne w Sejmie.
— Lichwa i sposoby jej zwalczania. — 10 mil-
ionów na kredyt włościański. — 1 milion na kasy
Raffaelsena. — Projekt reformy ustawodawstwa
naftowego. — Dodatek do funduszu religijnego. —
W sprawie przywłaszczenia sobie firmy. — Za-
wodowa organizacja rolników. — Prawa sługi. —
Pomoc prawna

CENA 10 KORON — DO NABYCIA WE WSZYSTKICH.
KSIEGARNIACH I U AUTORA ULICA SZCZEPAŃSKA L. 11

Technikum Mittweida

Dyrektor: Prof. A. Holzt. Królestwo Sakso.

Wyższy Zakł. naukowy dla wykształcenia w elektrotechnice i budowie maszyn.
Oddzielne oddziały dla inżynierów, techników i wódkarzy.
Laboratoria elektrotechniczne i maszynowe. Warsztaty fabryczne-szkolne. W roku
szkolnym 00 było kształtujących się 3000. Programy etc. udziela Sekretariat.

Pierwsza Krakowska elektro-mechaniczna PALARNIA KAWY

M. JAWORDICKI

KRAKÓW

Rynek gł. 44.

POLECA
rozmaite
wyborowe
gatunki
KAWY
palone

najnowszym
i najlepszym
sposobem

za pomocą
gorącego
powietrza

po cenach

najprzystęp-
niejszych.

1881

Północno Niem. Lloyd w Bremie,

(Norddeutscher Lloyd)

Generalna Agentura dla Galicji
we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Regularna bezpośrednia komunikacja przewozowa z Bremen,
pospiesznych i pocztowymi parostatkami.

DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI:

(Nowego Jorku, Baltimore, Galveston) Brazylii, Argentyny
(Buenos Aires), Australii, Japonii etc.

Bilety kolejowe do każdej stacji Północnej Ameryki.

Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży, udziela i bilety
sprzedaje:

Generalna Agentura Półn. niem. Lloyd
we Lwowie, ul. Grodecka 93.

Koresp. w językach: polskim, ruskim, niemieckim.

W
6 DNIACH do AMERYKI.

Przeprawa pasażerów do

Kanady, Argentyny i Brazylii.

Żądać pozwolenia. — Korespondentka wystarczy.

Falek & Comp.

HAMBURG, RABOISEN 30 g. n.

Korespondencja we wszystkich językach.

W mojej pracowni sukien dam-
skich udzielam lekcji kroju
systemem francuskim, najwiedzejszym
wiedeńskim, oraz naukę szycia

„Flora”

KRAKÓW ul. Podwale 4, 10.
Panienci zamieszkałe znajdują umie-
szczenie.

C. i k. Dyrekcja
inżynierska w Krakowie.
L. 477.

Ogłoszenie.

ustnej licytacji około 500 sztuk
drzew na pnia pod kopcem
„Kosiński”.

Blisze warunki podane są w
poprzednim numerze.

WDOWIEC.

przystojny w wieku lat 36, silny
brunet wyższy urzędnik bankowy
z pensją 5000 k. rocznie bardzo na-
cnego charakteru ożeni się ze star-
szą panną lub młodą wdówką (bez-
d i etną), z dobrej rodziny, inteli-
gentną posiadającą pewien odpo-
wiedni posag. — Zaskawie zgłosze-
nia pod „Idealny mężczyzna” po-
ste restante Kraków. 809

W miejscu klimatycznym

dom do sprzedania

z pralnią od 6 lat istniejącą. War-
tość 10.000 koron. Blizsza wiado-
mość ul. Pawia l. 16 u gospodyni
domu. 812

PANNA

lat 29 demowo przy pracy gospo-
darnie wychowana, szatyna, dobrej
tuszy, z braku czasu życzyłaby so-
bie poznać się z mężczyzną lat 30-50
kaw. lub wdowcem w celu matry-
monialnym. Zgłosz. do Adm. Głosu
Narodu pod „Stateczy”, do 7 marca.

Dobra harmonia konc. 480.

Nr. 300 % z 10 klawiszami. 2 rejestr.
20 głosów, wielkość 24 x 12 cm. N. 4 80.
Nr. 657 % z 10 klawiszami, 1 rejestr.
Nr. 28 głosów, wielkość 30 x 15 cm. N. 5.2
Nr. 656 % z 10 klawiszami, 2 rejestr.
28 głosów, wielkość 30 x 15 cm. N. 5.48
Nr. 305 % z 10 klawiszami, 2 rejestr.
50 głosów, wielkość 24 x 12 cm. N. 6.5
Nr. 663 % z 10 klawiszami, 2 rejestr.
50 głosów, wielkość 31 x 15 cm. N. 7.5

Wysyła za zaliczką pro-
stawę Dworn Hanns Ko-
waren - Versandhaus Br-
(Czechy).

Główny cennik z 3000 rycin na ży-
czenie każdemu darmo i oplatnie.

J. Wiktor fryzjer w Jafle
poszukuje

pomocnika

starszego i zdolnego. Zgłoszenia
do 1 marca 1908. 204

Ogłoszenie konkursu.

Magistrat stoł. król. Miasta
Krakowa ogłasza niniejszem
konkurs na posadę nauczyciela
a, względnie nauczycielki ry-
sunków w miejskiej szkole re-
bót kobiecych.

Do posady tej na razie sta-
etatowej, przywiązana jest
płaca 1400 koron rocznie.

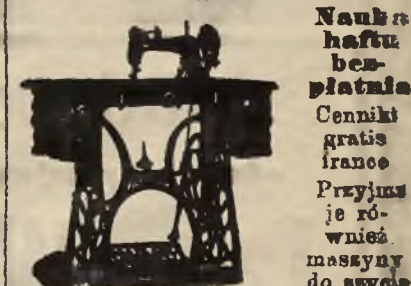
Podania o powyższą posadę
zaopatrzone w wymagane
urządzenia, świadectwo z od-
bytych studiów i dowody od-
powiedniego uzdolnienia nale-
ży przedłożyć Magistratowi do
5-go marca 1908 r.

Prezydent Miasta
Dr. Juliusz Leo.

Pierwszy i największy krajowy

SKŁAD MASZYN

do szycia i haftu
wyrobów trykotowych i
maszyn do pisania który
nie posługuje się agen-
tami.

Nauka
haftu
be-
płatnie
Cenniki
gratis
franco
Przyjmu-
je róż-
norod-
ne maszyny
do szycia

wszelkich systemów do naprawy

Józef Iwanicki,

mechanik i specjalista

LWÓW, Żorża-Hotel

Miód patoka

Główny, kuracyjny z największej gal-
panicki wysyła Eug. Biliński w Zbo-
ra, po 6 k. 5 kg. puszka. Za cę-
stoszę ręzy się. Podobne ogłoszenia
mniej. pastek są nieprawdziwe. 77

